

sige det i dag – tallet for, hvor meget Venstres fritvalgs-modeller koster.

Men jeg forstod det sådan, at Venstres børnepolitiske ideologi går på, at nu skal børnene tvinges væk fra institutionerne og hjem til forældrene. Det er det, det drejer sig om. Jeg ved ikke, hvor meget valgfrihed der er i det.

Og så vil jeg også godt sige, at jeg er fuldstændig på linje med hr. Jann Sjursen, for jeg synes, at der er meget lidt respekt for det arbejde, der gøres ude i daginstitutionerne, hvis man skal sammenholde det med de udtalelser, som Venstres ordfører er kommet med her i dag. Men det var måske en fejl, eller hvad?

Formanden:

Jeg har nu kun hr. Dyrlund på min seddel. Der er ikke andre, der har markeret, så nu kommer hr. Dyrlund, og derefter svarer hr. Lars Løkke Rasmussen.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg skal til hr. Løkke Rasmussens orientering oplyse, at jeg deler helt hr. Søvnalds synspunkter i forhold til bemærkningerne om at lave om på byrdefordelingen i dette samfund.

Og så var der en anden lille vinkel, og det var det her med spillereglerne omkring den offentlige økonomi og friheden for kommunerne. Jeg er jo i den situation, at jeg startede som kommunalbestyrelsesmedlem i 1982, og jeg kan udmærket godt huske, hvad det var for nogle spilleregler, som den borgerlige regering dengang lagde frem over for kommunerne med indefrysning af den kommunale økonomi. Det var det ene straffetogt efter det andet, hvor kommunalbestyrelserne var nødt til at lave de budgetter om, som de havde lagt, efter at den borgerlige regering havde været inde og lagt en dæmper på. Da var der spilleregler, så det klodsede noget, og da kørte man en meget, meget, meget stram økonomi over for kommunerne. Sådan er det ikke i dag.

Så mangler vi stadig væk at konstatere, om hr. Løkke Rasmussen virkelig mener, at vi i denne børnepolitiske redegørelse skulle være kommet med et konkret udspil om en fleksibel orlovsordning uden at have taget arbejdsmarkedets parter i ed frem for at gøre det andet, som vi præcis peger på vi ønsker at gøre.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Må jeg svare på det sidste først: Nej, det mener jeg naturligvis ikke. Jeg har her erklæret en parathed til, at vi i Venstre gerne deltager i den diskussion, og jeg vil tilslutte mig det, der er blevet sagt tidligere. Jeg tror, det var hr. Villy Søvnald, som skosede regeringen for, at man fra det tidspunkt, hvor statsministeren holder sin nytårstale, og endda endnu tidligere, hvor man sætter det her tema på dagsordenen, og frem til i dag ikke har startet den diskussion med arbejdsmarkedets parter.

Så kan jeg ikke lade være med at notere mig, at hr. Jørn Pedersen siger, at det er at omtale institutionerne med meget lidt respekt, når jeg kom til at kalde dem socialdemokratiske murstensinstitutioner. Det er da lidt tankevækkende, at det skulle være respektløst at kalde noget socialdemokratisk. Det noterer jeg mig så bare. Det var jo selvfølgelig ikke det, der lå i det. Det, der lå i det, da jeg talte lidt hurtigt, og det er også et svar til hr. Jann Sjursen, var naturligvis den socialdemokratiske tanke om, at man kun kan lave murstensinstitutioner.

Når man nu efterspørger Venstres børnepolitiske ideologi, så må jeg sige, at Venstres børnepolitiske ideologi kort fortalt går ud på at give forældrene et økonomisk råderum, nogle økonomiske frihedsgrader, der gør, at forældrene selv kan vælge, om man vil bruge det offentlige institutionstilbud, en puljeordning, en ung pige i huset, eventuelt selv at passe sine børn eller et miks af det.

Det er det element, som regeringen også kredser en lillebitte smule om både i kommuneaftalen, hvor man nu snakker private løsninger og frit valg, og i den børnepolitiske redegørelse, hvor man leger lidt med de samme ord. Men man tør ikke slippe friheden løs.

Det vil vi i Venstre gerne ved at indføre en ordning, hvor pengene følger det enkelte barn, sådan at det enkelte barns forældre kan vælge det dagpasningstilbud eller for den sags skyld aftenpasningstilbud eller natpasningstilbud, som det enkelte forældrepar synes er det rigtige i forhold til netop deres børn. Så kort kan det vel siges.

Regeringen går en anden vej. Man giver ikke kommunerne mulighed for at afprøve de her ting i praksis. Hvis man så bare tog konsekvensen af det og gav kommunerne nogle penge, ja, så kunne man måske nå nogle resultater, men